ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ

ବନାମ

ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

11 ଏପ୍ରିଲ, 1997

[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଡି. ପି. ୱାଧୱା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଔଷଧ ଏବଂ ପ୍ରସାଧନ ସାମଗ୍ରୀ ଅଧିନିୟମ, 1940:

ଧାରା 33-DDE - ତମାଖୁ ଯୁକ୍ତ ଟୁଥ-ପେଷ୍ଟ/ଦନ୍ତ-ମଞ୍ଜନ ଭାବରେ ଲାଇସେନ୍ସପ୍ରାପ୍ତ ସମସ୍ତ ଆୟୁର୍ବେଦିକ ଔଷଧର ଉତ୍ପାଦନ ଏବଂ ବିକ୍ରୟକୁ ନିଷେଧ କରିବା ପାଇଁ 30 ଏପ୍ରିଲ, 1992 ତାରିଖର ଅଧିସୂଚନା - ବୈଧତା - ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା: ବିଶ୍ୱ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସଂଗଠନ ସହଯୋଗରେ ଆୟୋଜିତ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସମ୍ମିଳନୀର ମତ ଥିଲା ଯେ ଟୁଥ ପେଷ୍ଟ ଏବଂ ଦନ୍ତ-ମଞ୍ଜନରେ ତମାଖୁ ବ୍ୟବହାର ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷେଧାଦେଶ ଲାଗୁ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ - ତେଣୁ ଦନ୍ତ-ମଞ୍ଜନ ଏବଂ ଟୁଥ-ପେଷ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ତମାଖୁ ବ୍ୟବହାର ଉପରେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷେଧ ଲାଗୁ କରିବାର ମତ ଲୋକହିତରେ ଯଥାର୍ଥ ଅଟେ - ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 19(1), 19(6)

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 3000/1997 ।

W.P. ସଂଖ୍ୟା 1456/1995 ରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 23.11.95 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଆର୍. ଏଫ୍. ନରିମାନ୍, ରାଜୀବ ଏସ୍. ରାୟ ଏବଂ ରାକେଶ କେ. ଶର୍ମା ।

ଉତ୍ତରଦାତା ଭାରତ ସଂଘଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ପି. ପି. ମଲହୋତ୍ରା, ସୁଶ୍ରୀ ଅନୁଭା ଜୈନ, ଏମ୍. ପି. ସୋରାୱାଲା ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀ ଅନିଲ କଟିୟାର ।

ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ପକ୍ଷରୁ କେ. ଏନ୍. ଶୁକ୍ଳା, ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ଏବଂ ଏସ୍. କେ. ଅଗ୍ନିହୋତ୍ରୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା । ଆମେ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ ।

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ 23 ନଭେମ୍ବର, 1995 ତାରିଖରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଜବଲପୁର ବିଚାରପୀଠ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ରାୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ।

ଅପିଲକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ଟୁଥ ପେଷ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତକାରୀ, ଯିଏ ସେଥିରେ ତମାଖୁକୁ ଏକ ଉପାଦାନ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ଔଷଧ ଏବଂ ପ୍ରସାଧନ ସାମଗ୍ରୀ ଅଧିନିୟମ, 1940 (ସଂକ୍ଷେପରେ, "ଅଧିନିୟମ") ର ଧାରା 33-DDE ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିବା ସରକାର ନିମ୍ନମତେ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରିଥିଲେ:

"ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ

(ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଭାଗ)

ଅଧିସୂଚନା

ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀ, 30 ଏପ୍ରିଲ, 1992।

GSR-443(E), ଯେହେତୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଏହା ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବସ୍ତୁ ଆଧାରରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଯେ ଟୁଥ ପେଷ୍ଟ/ଦନ୍ତମଞ୍ଜନରେ ତମାଖୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଦ୍ୱାରା ମଣିଷ ପ୍ରତି ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ଏବଂ ଲୋକହିତ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ବାଞ୍ଛନୀୟ ଅଟେ;

ସେଥିପାଇଁ, ଏବେ, ଔଷଧ ଏବଂ ପ୍ରସାଧନ ସାମଗ୍ରୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 (EED), 1940 (23/1949 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷମତାକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରି, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଏତଦ୍ ଦ୍ୱାରା ତମାଖୁ ଯୁକ୍ତ ଟୁଥ-ପେଷ୍ଟ/ଦନ୍ତ ମଞ୍ଜନ ଭାବେ ଲାଇସେନ୍ସପ୍ରାପ୍ତ ସମସ୍ତ ଆୟୁର୍ବେଦିକ ଔଷଧର ଉତ୍ପାଦନ ଏବଂ ବିକ୍ରୟକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି ।

(No. X. 11014/3/91-DM-S & PFA)

ଏଚ୍. ଏସ୍. ଲାମ୍ବା, କନିଷ୍ଠ ସଚିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ସେହି ଅଧିସୂଚନାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଅପିଲକାରୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଅଧିସୂଚନାକୁ ସମର୍ଥନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ଯେତେବେଳେ ମାମଲାଟି 30.7.1996 ତାରିଖରେ ପ୍ରବେଶ ପାଇଁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଆସିଥିଲା, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ:

> "ତମାଖୁ ଯୁକ୍ତ ଦନ୍ତ-ମଞ୍ଜନ ଏବଂ ଟୁଥ-ପେଷ୍ଟ ସମେତ ସମସ୍ତ ଆୟୁର୍ବେଦିକ ଔଷଧର ଉତ୍ପାଦନ ଏବଂ ବିକ୍ରୟରେ ତମାଖୁ ବ୍ୟବହାର ନିଷେଧ କରାଯାଇଥିବା ଭାରତ ସରକାର, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର 30.4.92 ତାରିଖର ଅଧିସୂଚନାକୁ ଆବେଦନକାରୀ ଆକ୍ଷେପ କରିଛନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିସ୍ତୃତ ବିଚାରବିମର୍ଶ କରି ତମାଖୁ ବ୍ୟବହାର ନିଷେଧାଦେଶକୁ କାଏମ ରଖିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା, ଶ୍ରୀ ଆର୍. ଏଫ୍. ନରିମାନ୍ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ, ତମାଖୁ ଯୁକ୍ତ ଟୁଥ-ପେଷ୍ଟ ଏବଂ ଦନ୍ତ-ମଞ୍ଜନ ସମେତ ଆୟୁର୍ବେଦିକ ଔଷଧ ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ 50% କିମ୍ବା ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ତମାଖୁ ବ୍ୟବହାରକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ କେବଳ 4% ତମାଖୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି । ଯଦି ପ୍ରମାଣ କିମ୍ବା ବିବରଣୀ ଏହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ 4% ତମାଖୁ ମଧ୍ୟ କର୍କଟ ପ୍ରଭାବ ସମେତ ବିପଜ୍ଜନକ ପ୍ରଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରିବ, ଆବେଦନକାରୀ ଟୁଥ-ପେଷ୍ଟ ଏବଂ ଦନ୍ତ-ମଞ୍ଜନର ଉତ୍ପାଦନ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ମନା କରିବେ ନାହିଁ । ଏହି ସୀମିତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ସୂଚନା ଜାରି କରନ୍ତୁ ।"

ସେହି ଆଧାରରେ, ସୂଚନା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାଲଟା ସତ୍ୟପାଠରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ଯେଉଁଥିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଟୁଥପେଷ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ତମାଖୁ ବ୍ୟବହାର ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷେଧାଦେଶ ରହିବା ଉଚିତ୍ ବୋଲି ସେହି ତରଫରୁ ଗଠିତ ବିଶେଷଜ୍ଞ ସମିତି ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରି ସରକାର ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ଏହି ଅଧିସୂଚନା ଆଇନଗତ ରୂପେ ବୈଧ ଅଟେ । ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଆର୍. ଏଫ୍. ନରିମାନ୍ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ମଣ୍ଡଳୀର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ମତକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷେଧାଦେଶ ସଠିକ୍ ପ୍ରସ୍ତାବ ନୁହେଁ; 4% ଅନୁମୋଦିତ ବ୍ୟବହାର

ଟୁଥ ପେଷ୍ଟ ବ୍ୟବହାରକାରୀଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ କ୍ଷତିକାରକ ହେବ ନାହିଁ ତେଣୁ, ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ମତ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ବାସ୍ତବରେ ସଠିକ୍ ନୁହେଁ । ଉକ୍ତ ଯୁକ୍ତିରେ ଆମେ କୌଣସି ଦୃଢତା ପାଉନାହୁଁ ।

ଏହା ଏକ ସ୍ୱୀକୃତ ସ୍ଥିତି ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33-EED ଅନୁଯାୟୀ ଆୟୁର୍ବେଦିକ, ସିଦ୍ଧ ଏବଂ ୟୁନାନୀ ଔଷଧ ବୈଷୟିକ ପରାମର୍ଶଦାତା ମଣ୍ଡଳୀ ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା । ମଣ୍ଡଳୀ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛି ଏବଂ ନିମ୍ନମତେ ମତାମତ ପ୍ରକାଶ କରିଛି:

> "ଦନ୍ତ-ମଞ୍ଜନ ଏବଂ ଟୁଥ ପେଷ୍ଟରେ ଏକ ଔଷଧ ଭାବରେ ଏହାର ଲାଭ ତୁଳନାରେ ନିକୋଟିନ୍ ର ପାର୍ଶ୍ୱ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ବିଷୟରେ ମଣ୍ଡଳୀ ଗଭୀର ଭାବରେ ଆଲୋଚନା କରିଛି । ଯେହେତୁ ଅନେକ ସୁରକ୍ଷିତ ପୂତିରୋଧୀ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି, ସର୍ବସମ୍ମତିକ୍ରମେ ମଣ୍ଡଳୀ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ଯେ ଦନ୍ତ ମଞ୍ଜନ/ପେଷ୍ଟରେ ତମାଖୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାରେ କୌଣସି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତତା ନାହିଁ ଏବଂ ଆୟୁର୍ବେଦିକ ଔଷଧରେ ତମାଖୁ ନିଷେଧ କରିବା ପାଇଁ ଲୋକହିତରେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ପଦକ୍ଷେପକୁ ମଣ୍ଡଳୀ ଅନୁମୋଦନ କରିଥିଲେ ।

ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ବିଭିନ୍ନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେମାନଙ୍କର ମତାମତ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବିଭିନ୍ନ ମତଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ସମିତି ଶେଷରେ ଏହିପରି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ:

> "ବିଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ, ସମିତି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ପାଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏହା କୁହାଯିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ତମାଖୁ ଯୁକ୍ତ ଟୁଥ-ପେଷ୍ଟ କିମ୍ବା ମଞ୍ଜନର ବ୍ୟବହାର କର୍କଟ ରୋଗର ବିପଦରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ଏବଂ ଏହିପରି ଉତ୍ପାଦଗୁଡ଼ିକର ବିପଣନରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଓଡ଼ିଶା ମାମଲାରେ, ଓଡ଼ିଶାରେ ଗୁଡାଖୁ ବ୍ୟବହାରକୁ ନିରୁତ୍ସାହିତ କରିବା ପାଇଁ ଡାକ୍ତରୀ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ତାଲିମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କୁ D.G.H.S ଦ୍ୱାରା ପଠାଯାଉଥିବା ଯୋଗାଯୋଗରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ, ଏହି ଚିଠିର ନକଲ ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟର ଚିକିତ୍ସା ଏବଂ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଏବଂ ସମିତିର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅବଗତ କରାଯିବ ।"

1991 ମସିହା ଜୁଲାଇ 27 ଏବଂ 28 ତାରିଖରେ ନୂଆଦିଲ୍ଲୀର ଅଖିଳ ଭାରତୀୟ ଆୟୁର୍ବିଜ୍ଞାନ ସଂସ୍ଥାନରେ ଆୟୋଜିତ ଏକ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଆଲୋଚନାଚକ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ମତ ବ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ସମ୍ମିଳନୀ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ସୁପାରିଶ କରିଥିଲା, ଯାହା ଏହିପରି ଅଟେ:

> "ଏହି ସମ୍ମିଳନୀ ତମାଖୁକୁ ପ୍ରମୁଖ ଜନସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିପଦ ଭାବେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଯେ ତମାଖୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ଆଉ କୌଣସି ଗବେଷଣାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, କାରଣ ତମାଖୁ ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା ଏହାର ଆସକ୍ତି ସହିତ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଉପରେ ଏହାର କୁପ୍ରଭାବ ବିଷୟରେ ଯଥେଷ୍ଟ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରମାଣ ଉପଲବ୍ଧ ରହିଛି ।"

ତେଣୁ, ବିଶ୍ୱ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସଙ୍ଗଠନ ସହଯୋଗରେ ଆୟୋଜିତ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସମ୍ମିଳନୀରେ ମତ ପୋଷଣ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଟୁଥ-ପେଷ୍ଟ ଏବ ଦନ୍ତ-ମଞ୍ଜନରେ ତମାଖୁ ବ୍ୟବହାର ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷେଧାଦେଶ ଲାଗୁ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ କାରଣ ଏହା କର୍କଟ ରୋଗ ପ୍ରବଣ ଅଟେ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତି ଗୁଡ଼ିକରେ, ଦନ୍ତ-ମଞ୍ଜନ ଏବଂ ଟୁଥ-ପେଷ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ତମାଖୁ ବ୍ୟବହାର ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷେଧ ଲାଗୁ କରିବା, ଯାହା ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆପଣାଯାଇଥିବା ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଅଟେ, ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା 19(6) ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଲୋକହିତରେ ଯଥାର୍ଥ ଅଟେ, ଯଦିଓ ଏହା ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା 19(1) ଅନୁଯାୟୀ ଅବମାନନା କରାଯାଇଥିବା ବାଣିଜ୍ୟ ଚଳାଇବାର ଅଧିକାରକୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରେ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷେଧାଦେଶ ଲାଗୁ କରିବା ଲୋକହିତରେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଟେ ।

ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଜି. ଏନ୍.

ଅପିଲ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷା ରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ଲେଙ୍କା,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ